यातनादेह आवृत्य पाशैर्बद्ध्वा गले बलात् ।
नयतो दीर्घमध्वानं दण्ड्यं राजभटा यथा ॥ २१ ॥
तयोर्निर्भिन्नहृदयस्तर्जनैर्जातवेपथुः ।
पथि श्वभिर्भक्ष्यमाण आर्त्तो ऽघं स्वमनुस्मरन् ॥ २२ ॥
क्षुत्तृट्परीतो ऽर्कदवानलानिलैः संतप्यमानः पथि तप्तबालुके ।
कृच्छ्रेण पृष्ठे कषया च ताडितश्चलत्यशक्तो ऽपि निराश्रयोदके ॥ २३ ॥
तत्र तत्र पतन् श्रान्तो मूर्छितः पुनरुत्थितः ।
पथा पापीयसा नीतस्तमसा यमसादनं ॥ २४ ॥
योजनानां सहस्राणि नवतिं नव चाध्वनः ।
त्रिभिर्मुहूर्तैर्द्वाभ्यां वा नीतः प्राप्नोति यातनाः ॥ २५ ॥
आदीपनं स्वगात्राणां वेष्टयित्वोल्मुकादिभिः ।
आत्ममांसादनं क्वापि स्वकृत्तं परतो ऽपि वा ॥ २६ ॥
जीवतश्चान्त्राभ्युद्धारं श्वगृध्रैर्यमसादने ।
सर्पवृश्चिकदंशाद्यैर्दशद्भिश्चात्मवैशसं ॥ २७ ॥
कृन्तनं चावयवशो गजादिभ्यो भिदापनं ।
पातनं गिरिशृङ्गेभ्यो रोधनं चाम्बुगर्तयोः ॥ २८ ॥
यास्तामिस्रान्धतामिस्ररौरवाद्याश्च यातनाः ।
भुङ्क्ते नरो वा नारी वा मिथः सङ्गेन निर्मिताः ॥ २९ ॥
अत्रैव नरकः स्वर्ग इति मातः प्रचक्षते ।
या यातना वै नारक्यास्ता इहाप्युपलक्षिताः ॥ ३० ॥
एवं कुटुम्बं बिभ्राण उदरंभर एव वा ।
विसृज्येहोभयं प्रेत्य भुङ्क्ते तत् फलमीदृशं ॥ ३१ ॥